

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014, declarat de avocatul Călin Melinteanu în numele inculpatului

Madan Dorel Nicolai, născut la 30 decembrie 1985 în s. Trușeni, r-nul Strășeni, locuitor al mun. Chișinău, str. Alba Iulia 206/1, ap. 59, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătorei Grigoriopol din 28 septembrie 2011 și decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2011, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform încheierii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2012 a fost liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen cu 7 luni și 4 zile;

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>14 august 2013 – 28 ianuarie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs</i>	<i>27 mai – 22 octombrie 2014,</i>
	<i>17 decembrie 2014 – 11 februarie 2015;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2014, Madan Dorel a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative pe o perioadă de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

2. Instanța de fond a constatat că la 22.07.2013, ora 20:00, Madan D., aflîndu-se în str. Piața Unirii nr. 3, mun. Chișinău, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, acționînd cu intenție, i-a promis lui G. Pitel că-i v-a procura un telefon mobil de model „iPhone 5”, cerînd anticipat suma de

2000 lei, pe care i-a însușit, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Instanța a reținut că vina inculpatului este dovedită pe deplin prin totalitatea probelor administrate și a încadrat acțiunile lui în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de scopul pedepsei penale – prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, că inculpatul în faza de urmărire penală a recunoscut vina, dar a săvârșit o infracțiune gravă, s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, are antecedente penale nestinse, fiind anterior condamnat pentru o infracțiune similară, și a concluzionat că corectarea și reeducarea lui este posibilă numai prin izolare de societate, lipsind alternativa și temeiul de a-i aplica o altă pedeapsă decât cea cu închisoare.

3. Avocatul Călin Melinteanu a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c), 90 Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 an.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina, a contribuit activ la elucidarea circumstanțelor săvârșirii faptei, s-a căit sincer de cele comise, are la întreținere 2 copii minori, fiind unicul întreținător al acestora, nu s-a eschivat de la judecată, fiind posibilă corectarea și reeducarea lui fără izolarea de societate, el întrunind toate condițiile pentru a-i fi aplicate prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că concluziile instanței de fond cu privire la stabilirea pedepsei inculpatului corespund principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzut de art. 7, 61 și 75 Cod penal, corect fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală pentru care el a fost condamnat.

Fiind citat legal, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond inculpatul nu s-a prezentat, anterior a mai fost condamnat prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 28 septembrie 2011 și decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2011, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, fiind liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen cu 7 luni și 4 zile, deci nu a conștientizat gradul prejudiciabil al acțiunilor sale și infracțiunii săvârșite.

Mai mult, dat fiind că antecedentul penal nu este stins, inculpatul atestă o stare de recidivă, iar alin. (4) art. 90 Cod penal prevede expres că persoanelor care au săvârșit infracțiuni în stare de recidivă, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

5. Avocatul Călin Melinteanu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c), 90 Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 4 ani.

Recurentul a indicat că pedeapsa stabilită inculpatului este nefondată și mult prea aspră.

Instanțele nu au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, că inculpatul a recunoscut vina, a contribuit activ la elucidarea circumstanțelor săvârșirii faptei, s-a căit sincer de cele comise, are la întreținere 2 copii minori, fiind unicul întreținător al acestora, nu s-a eschivat de la judecată, fiind posibilă corectarea și reeducarea lui fără izolarea de societate, el întrunind toate condițiile pentru a-i fi aplicate prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe *art.425-435 CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile când că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul inculpatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, cât și critici asupra circumstanțelor invocate de instanța de apel privind starea de recidivă a inculpatului (*pct. 5 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2** și **4** din prezenta decizie, denotă că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 și 90 alin. (4) Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Persoanelor care au săvârșit infracțiuni în stare de recidivă, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o

competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Călin Melinteanu împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014, în privința inculpatului Madan Dorel Nicolai, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco